

AD

CLEMENTEM VIII. ⁹⁶

PONT. OPT. MAX.

ANTONII CERRII

CARMEN.

BIBLIOTECA M. Z.
ROMA
T. C. C. EMANUELE

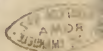
ARIMINI,

 Apud Ioannem Simbenium. M. D. XCVIII.

Superiorum permissu.

IIIIV METEM VIII.
AD ILLVSTRISS. ET REVERENDISS.
D.D. CYNTHIVM ALDOBRANDINVM
II CARDINALEM S. GEORGI.

*Grandia Clementis cecini quae facta subibunt
Quas aures potius, lumina quaque magis,
Quam tua musarum custos doctissime Cynthi
Summi huius patris gloria summe nepos,
Non temerè egregium nomen qui ducis ab ipso
Sole, unà & genium, nobile & ingenium,
Illustrans quos tollis humo, firmansq; , fouensq;
Quicquid virtutis nomen, & omen habet.*

ARIMINI

M. D. XCIII.

Superiora deditur.

CLEMENTIS VIII. ENCOMION.

Ttulit & nobis aliquando optantibus atas.
 Auxiliū, aduentūq; dei: nāq; arce suprema
 Vt pater humani generis desleētere cali. D
 Non sat habens olim in miseras pia lumina
 Humanam formam indutus vestigia eisdem (terras,
 Fecit, Idumaas clemens miseratus & urbes,
 Externamq; Tyrum, insensa & Samaritidos oram
 Lustrauit, legesq; dedit, moresq; repressit,
 Aegrotosq; manu attrectans curauit, & omnes
 Ad se voce vocans nullo discrimine gentes,
 Corporis, atq; animi sordes absterisit; olympi
 Sic turectoris referens munusq; vicesq;
 Summe parens hominum in terris, ex Tybridis arce,
 Finitima aetherea aeternū quae immota procellas
 Despectat borea, strepitusq; Acherontis auari,
 Non satis esse ratus, quantum contendere lynceus
 Mente vales, patrium ut latium, sociasq; receptas
 Pontificis quondam in curam, sanctiq; senatus
 Augustas urbes rectis moderetur habenis.

Quisq; p̄j, iustiq; sciens; examine legum
Ponderibus librata suis ut cuncta quiescant;
Has etiam, patiensq; via, patiensq; laboris,
Inualidus vires ultra, sortemque senectae,
O pietas, vigilansq; gregem super optime pastor.
Ne te aures fallant, oculo propiore tueri
Nunc tandem voluisti, operam laturus, & unā
Quicquid opis potes, & debes; per secula quando
Non alius facturū idem lustrarit easdem
Ausonias urbes, cuius non immemor unquam
Gratia per celebres titulos, fastosque supersit.
Namq; ut in Aemilia diuerso ex hoste recepit
Urbes, & ciues, reddens & ciuib; urbes,
Vrbibus & ciues, armis sacraq; tiara
Maximus ille bonis praesens, scelerumq; repressor
Julius, aeternum robur, columenq; decusque
Praecipuum Aemiliae, & solij, totius & orbis
(Christiadum; non alter opem praesentius unquam
Attulit, aut aliquo subduxit pondere: seu quod
Sic grauis ira dei, seu sic aduersa vocarent
Tempora, & angustis urgens in rebus egestas.
Cum demum cali aspexit clementia terras,
Te geminas flectente acies huc optime Clemens.
Detrectauit enim prudens si Manlius olim
Consulis imperium; solum quod luminis expers
Esset, & assereret dextrās, oculosq; morantem
Alterius semper, fallunt quae saepius aures

(Quod

(Quòd caca, docilesq; nimis) moderamina regni. 98
Recta tenere diu haud posse. ecquis lumine acuto
Non credit spectanda magis ludentia corpus,
Ipsam animumq; simul pastori, credita calo
Cui sit cura gregis, cali intrà ut septa reducat
Incolumem, haud quicquam passus perisse luporum,
Et furum insidijs? minus ut miremur in ipsa
Urbe tuos vigiles oculos, auresq; manusq;,
Dum matutinus sacras circumspicis aras
Impiger, attrectasq; manu mantilia, curans
Ne sint immundi calices, penetrabilibus usquam
Aut immunda adytis spectetur sacra supellex,
Sordescatque animo sordens ad sacra minister.
Quòd non ignores questum cum Davide quondam
Calicolum patrem, sacrum permisit Idumes.
Quòd simul ac illi sceptrum, regnique coronam;
Nomen & imposuit nomen iuxta omne tremendum
Magnanimum regum, atque omnes memorabile in oras:
Depositi antepedi oblitus, redolentia cedro
Regia tecta sibi gemmis, auroque nitenti
Struxisset, pellita illi tentoria linquens.
Quarè huc intendis curam, studiumque perenne,
Ut qui etiam in acti cineres, atque ossa super sunt
Reliquia, & superum nobis monumenta piorum
Semper inextinctum attactu testantia numen,
Dum varios pellunt inorbos, aciesque furentes
Tartareas, auro, & gemmis sint septa, nec uno

Lini etiam tenui filo connexa; nitenti
Serico at interius, foris & circumdata fuluo
Aut auro, aut aurum potius superante lapillo.
Ne frustra quondam multo servata labore
Hostiles interque manus, & tela furentum,
Ignibus erepta è medijs, sint obsita turpi
Squallore, immundoque situ, tinceisque; sederet
Si piger, atque excors pretiosa ad pignora custos.
Quin & consortes operis, pecorisque magistros
Quos legis, ante diu exploras per longa laborum
Tentamenta gregi quantum custodia solers
Ferre opis illorum possit; ne forte vocares
In curam, partemque illum, qui saepe patientem
Auderet monstrare viam, vix conscius arcta
Semitam quò ducat. Nec dum contenta quiescit
Mens tibi; namque iuues quamquam te iusta petentes;
Aut etiam iusto fundentes ore querelas;
Ad limenque sacrum nullus virtute minister
Sit non perspecta prorsus, qui occludere cuiquam
Aut aditus ausit, moresque probare Voconi
Venalem fumum frustra se habuisse dolentis;
Tutior ipsa gregis tamen ut custodia semper
Sit cari, hos socios operis, populisque regendis
Praefectos visis, demum auditurus, an ullus
Posse latere putans se aeterni luminis Argum,
Cambysem ridens corio constrasse tribunal
Iudicis iniusti, dentes prope forcipis instar

In uetitum exacuens auderet tergora sauis
Deripere inualido, & semper grauiora timenti,
Mus antique gregi: demens quod crederet aures
Non fore balatu ferientas illius unquam,
„ Qui medicas adhibere manus ad vulnera pastor
„ Non negat, & meliora suos sedet omnia poscens.
Qui simul ac solium conscendit, proxima calo
Quod tenet, insano & scelerrum sublapsa veneno
Dira per incautum uidit contagia vulgus;
Mox causam, ut medicus noscens, & semina morbi,
Admonuit precibus domito deposcere olympo
Quoslibet auxilium, atque illinc sperare furentis
Posse fugam illius; simulatque laceßere namque
Pastorem votis, linguisque loquacibus ausi,
Qui solus deus est terris: per inhospita morsu
Ut loca vipereo Solymi periere, pudendo
Ore ausi violare duces, Mosemque, deumque;
Sic nos atra lues, lingueque iniuria aedit
Ausos pastoresque dei violare, deumque.
Et veluti pestis tacitos irrepserat arces,
Miscueratque caput calo, inclementia eandem
Sic cali in terras mox despuu: alta per agros
Nam subito illuues, atra & 7. liginis ignes
Inualuerè; seges lara astringenda maniplis
Namque anidas interque manus, interque loquentis
Agricola frustrata oculos mox occidit armis.
Et sic Christiadium creuit bacchata per orbem,

Dira fames, ut non siliquae, notumque legumen
Vix pecori satis ante vago per devia notum,
Arboreique unquam fetus explere valerent,
Gramen, & abruptis quae sitae montibus herbae,
Nec longum interea tempus, subiere furentes,
Letiferi passim morbi, qui ciuibus urbes,
Et rura agricolis vastassent, prima malorum
Iussisses clementia nisi expurgare, latentis
Et morbi segetem vitium; sine numine namque
Diuina mala nulla premunt mortalia, saepe
Hoc laetos populante agros, populante penates;
Ad nutumue dei potius pennata satelles
Addita quae semper noxae stat turpis egestas,
Morbus, & igniferum bellum, quae conscius ipse
Incubuisse gregibus causis, nec nescius una
Aethereas aperire fores, quae decidit aureis
Aureus imber alens vit ali munere fetus
Quoslibet, unde vigent redimmo semine cuncta.
Diues inaccessos alij, ad tua vota patentes
Thesuros terris refert, radiante pyropo,
Atque adamante magis pretiosos, diuine vena
Semper inexhaustos, diuerso ex hoste receptos
Arma inter, rapidosque ignes, duosque labores,
Spes homini, pignusque datos, quo soluat ab omni
Se tandem aere graui; glacies siue inter, & ignes
Reliquis scelorum ablutis superenat et astra.
Atque locare velut patrij tutissima regni

100

Fundamenta sui Solomon cum cæpit, ab alto
In populum precibus petijt bona cuncta benigna
Defundi illius dextra, quæ amplectitur omne
Semper alens quodcunque viget, viguitque, vigebitque;
Exemplo simili sic tu, pater optime, sæpe
Dementes homines causis accepta secundis
Ille referre videns, prudens queis solus habenas
Cuncta regens auriga deus laxatque, premitque,
Vt libet adnutum: hunc animis, & voce precatus,
Vt rursum reddat miseris ea commoda terris,
Quæ prius iratus subtraxerat; optima pacis,
Mox venia, & partæ imponens ad fœdera dextram,
Tartareos nexus soluisti, & fascinat urbes
Quod virus, terrasque unâ, exitiale Medusæ
Sic perstrinxisti, ut (dictum mirabile in ævum
Quodlibet) ex illo paulatim decolor arua
Qui situs instrarat, deceßerit; insita & ante
Vivida quæ fuerat virtus infusa per orbem
Creuerit; ut fruges felix iam Copia cornu
Diffundat pleno; quales diffudit & olim
Elia victus precibus deus optimus alti
(Carmeli vicina iugo, & Ptolemaida largis
Non tantum adspersens pluuijs, quas sæpe negarat
Ante diu iratus nimium, sed diuite dextra
Subductas reddens fruges; te supplice nuper
Vt caeleste pennæ, & stellantia claustra reclusit
Sic pius: ut rursum incipiant nunc sæcla redire

Aurea, post exacta nimis iam ferrea. Id domine,
Atque immutat a hac sacrorum stamina primum
Oppida senserunt, quorum te sumere curam
Exortem voluit superi regnator olympi;
Protinus, (atque animo si quis perpendere recto
Cuncta velit) post illa etiam persensit auitum
Quodque solum, cognata tibi quod iura reseruat,
Credita qua quondam tandem tibi debita reddat.
Tum superis tanquam missum de sedibus omen
Accepit, noatque libens Ferraria ferri
Ante diu duri nimium de nomine dicta,
Nuncque Fere aurea in antiquam reuoluta figuram;
Sacrorum pia iura patrum, sanctique senatus
Purpurei simul atque diu intermissa recepit.
Iure vel antiquo belli cum nomina victis
Victores semper dederint, Clementia posthac
Latura Octavi Clementis nomen in eum,
Aeternum, magnum, augustum, memorabile nomen;
Barbaricisque etiam trepidandum gentibus, atque
Inuitis etiam quadam pietate verendum;
Hostibus & summis ornandum laudibus. Anno
Vix etenim elapso sensit Strigonia, & urbes
Pannonica, quantum pariter pietate, vel armis
Aldobrandina attollat se gloria rebus,
Per memoresque caput fastos interserat astra.
Tuque id sensisses nuper Ferraria, quantum
Non modo quid gladius possit Solomonis acutus;

Omnia utrinque secans, horrendi turbinis instar,
 Altitonantis ab ore cadens in viscera praeceps,
 Fulmini inaccessa atque animi in penetralia adaectus;
 Ast etiam subito exemptus quid tempore eodem,
 Vna, eademque hora posset, quem maximus alter
 Perpetuo gesta se parens est visus, & usque
 Ipsa etiam tractasse manu fortissimus ense.
 Sic se praeclare ostendit memoranda tenere
 Magnanimum monumenta ducum, ut nō Cyrus Araxena
 Terruerit tantum, tantum nec Gallica Caesar
 Agmina: & Eois metuendum nomen in oris
 Magnus Alexander, Troia & populator Achilles;
 Quantum vix mense iniecit terroris, ad arma
 Quemque vocans, gemino solus qui fulminat ense
 Horrendo terris, heretique sub ima tremendo.
 Verum summa deus referant accepta triumphi
 Praemia quique tibi, mox & speciosa reponant
 Octavi Bandine tuis praemia laudis
 Debita consilijs; cuius contingere odore
 Quasitae ut pacis nares indagine cepit
 Cura sagax, nullo prudentia laesa labore
 Lique odoris equa optatae vestigia praedae.
 Abstulit atque prius nunquam, pulcherrima victrix
 Quam tentamenta & pepigit, cursuque peracto
 Parta tulit demum felix insignia pacis.
 Sic Libyae in cladem extremam dira arma mouenda
 Inter, & oblatam pacem sapientia Laeli

Adiuvit facunda prius, Carthaginis arces
Scipiades quam concussit, cum funera dulci
Posthabuit monitus veniae, servare vel unum
Civem se malle affirmans, quàm caede furentem
Innumeras acies hostili perdere ferro.
Namque & sensisses, nimis & sensisse dolores
Frustrà Martis opes varias Ferraria iactans,
Quantum etiam Marte, & quantum praestantibus ausis
Maxima cura patris summi, pars maxima belli
Magnanimus iuvenis sacro conspectus in ostro
Posset, si instructas acies, rapidasque phalanges:
Ausonijs subito accitas ex urbibus uno
Vix mensis spatium glacies, interque nivales
Alpinas fauces celerans fudisset in arces;
Pergama & illa tua Assyrijs vix cedere sueta.
Immemor uno olim lustrò vix esse coacta
Agmina tot Teucros contra, cum Graecia longo
Barbaricas evertit opes; & pergama bello.
Difficileque adeò, atque angusto tempore regum
Non alium tantas acies struxisse, tremendis
Ille licet semper fuerit Mauortis in armis
Versatus, varioque premat ditione dynastas,
Tetrarchasque simul. quales ubi buccina belli
Prima dedit signum, pernicious fulminis instar
Vidimus huc dicto citius properasse furentes;
Armorum omnigenum, atque immenso pondere plaustra
Secum adducentes; hac quamquam riseris, illas

Sape tuas arcēs, saepe & mirata boatus
Fulmineos, Strygi que etiam de nomine Ditis
Qua nomen tormentat trahunt. Oppedere calo
Immemor ab demens solitum Salmonea quondam
Sic prorsum Aeolidem; verum cum pectore veras
Persensit flammās, flaminis gemuisse repertis.
Immemor & (vatum hac dicas ne somnia) tantas
Hiericuntis opes, & propugnacula tanta
Consedis se solo solum clangore tubarum
Humano reboante magis. Velut ardua & inde
Exemplo simili Melcuni mœnia Galli
Roberti regis precibus, ceu turbinis actu
Viderunt prostrata solo. Contendere contra
Vidit id ante ausus; ceu qui nictantia tendit
Lumina in aduersum solem; ast omniscius inde
Post paulo, aethereo perstrictus lumine, Sauli
More, deo cedens Cesar, sic denique Cesar.
Videre & reges alij socia arma, nec vllum
Laturi tibi subsidium; ast quodcunque daturi
Pontifici auxilium possent. Rex maximus, vno
Hesperus inuictis armis, regnisque potentem
Quo nullum magis aspexit: Phaethonte calentes
Diuerso, populi que alio sub vertice cœli
Innumeri quem iure colunt; incognita nostris
Diues odora plagis seges; & cui ditior auri
Massa recens, & inexhaustis effosa metallis
Argenti vis magna pios seruata per usus

Christiadum armorum extremis defertur ab Indis; 1 equ. 2
Religionis opum nostrae tutissimus, inquam, 2000 milia
Custos, & columnen, superumpia cura Philippus
Obtulit Ausonijs, quicquid tenet optimus oris;
Occiduis si posse datur iuncturus Eoa
Regna simul sacri in solij decus, & tua contrà
Mœnia, celsurasque inuictis viribus arces
Hactenus intrepidas. Nec non & Gallicus heros
Henricus regni semper quem cura fatigat,
Irrequieta armis semper sua regna tuentem,
Se socium tanti belli tua Pergama contrà
Obtulit, acceptae non immemor ille salutis,
Per te summe pater, seq, intrà septa reductum
Per te Romulea, unde amens per denia furem, &
Pastorem haud inter noscens decesserat, omnem
Posthac ducturus cursum sanctissima vitae
Per regum monumenta, olim queis stemmate longo
Gallica se cunctis praefecit gloria regnis;
Atque secuturus Goffredi exempla, nec armis
Nec pietate minor; memor & quam saepius ante
Ad lacrymas, & dura nimis ieiunia adegit
Te longa ipsius miserantem incommoda, Sancto
Ab quoties te Roma graues sub pectore curas,
Tantarum tot molem posses euoluere rerum,
Versantem vidit. Nam quamuis aureus axem
Sol nunquam ad medium ascendat, quin sacra supremo
Ritè deo faciens oneraueris aethera votis,

Humectans lacrymis supplex altaria, donec
Aeterna memoras nostrae monumenta salutis;
Tunc tamen, & primo surgens te aspexit Eo
Non Vaticano tantum sub culmine limen;
Ast etiam nudis pedibus longinqua terentem
Saepe dies multos summa delubra parentis
Parthenice. Et quamquam recreat dum lumina somnus
Cetera per terras omnes, tu nocte silenti
(Sit fas calicolum in decus hac & operta recludi
Sint ingrata tibi quamvis occulta volenti
Esse homini, solumque deo perspecta) per altos,
Flexuagosque gradus scalarum, & ceca viarum
Descendis vigil, & nulli conspectus adimam
Limen, & antiquum tumulum, qui amplectitur ossa
Sacra patris; solum statuit qui primus ab aula
Demissum aetherea ad Capitoli immobile saxum;
Atque illic lacrymisque pijs, precibusque fatigas
Numina, ut inspirent mentem, doceantque futura
Quo tibi sint peragenda modo; tamen acrior omni
Tunc tibi cura fuit. Quoties se scindere olympus
Est visus tantos miseratus pectoris aestus,
Insolitum affulgens solus cum testis adesset
Erranti, passimque preces, & vota ferenti
Pastorum primo subter penetralia templi.
Sapius & solito sol te pia thura ferentem
Supplicis in morem vidit, sacrasque canentem
Voce preces eius dictam de nomine ad aram

Per te nunc subter sublimi fornice molem
Eductam, atque illi solemni more sacratam.
Omni te circum sacro stipante senatu
Murice conspicuo, & bysso candore niuali;
Dulce choris velut aligerum modulantibus, atque
Composito circum mulcentibus athera cantu.
Tardior ah quoties oriens ad vota vocanti
Nomine quemque suo superum tibi lucifer ipse
Adstitit, & solus solum est comitatus euntem,
Atque opus urgentem? discussas mente tenebras
Donec post dubia, & perceptos numinis haustus
Rursus eum antiquum in regnum, atque in septa reductum
Per te summe pater conspeximus, atque gementem
Errabunda diu vestigia vidimus; olim
Ceu Babylon vidit regem transacta dolentem
Sape suum vitæ spatia, eductosque fouentem
Queis potuit studijs rapido fornacis ab astu
Tergeminos pueros ad se se in tecta vocatos
Incolimes, hilaresque, velut plaudente chorea
Dimissa, insuetum cedentibus undique flammis
Desesos aura in morem recreantibus artus.
Illorumque deum terris, caloque potentem
Solum esse, atque illi solum sacra esse ferenda,
Qui rapidis illos seruauerat ignibus. Atque
Outinam ad cultum verum velut optimus ille
Quos potuit populos iussis, armisque tremendis
Compulit, & tanti memorem se muneris usque.

Præbuit, atque deo retulit quacunque referre
Præmia, vel grates potuit, celebresque triumphos;
Sic o, sic liceat nobis hunc noscere semper
Tantarum molis rerum, tantique laboris
Semper inexhausti memorem, semperque mouentem
Ad tua vota acies. Sic o, sic te auspice cernam;
Sed cernam, nec vana mihi mens augurat, arcto
Ad tua vota pio hunc coniunctum fœdere Iberis,
Ut rursum Europa procures, populosque coactos
Fœdere ad arma canam ingentes ingentia contra
Agmina Threicijs sumptis non tarda pharetris:
Bisthonioque iterum conspersum sanguine litus
Naupacti aspiciam, madefacta atque ora Leonis,
Quo fauces referante tremet Maoticus anguis,
Expertus viresque huius, viresque furentis
Alitis, è calo defert que fulmina terris.
Sic duce te videam has iunctas in fœdera dextras:
Gallus eques, pedes Hispanus, Venetæque triremes,
Italicum & robur, pharetrati militis agmen
Nam quod non perdent? geminas te ad sidera palmas,
Ut quondam Moses, tollente? animisque, pijsque
Vocibus à superis semper socia arma rogante?
Christi adum te hortante acies, te numen, & omen
Sancte senex præbente tuum, teque arma mouente?
Interea & prudens his cum te accinxeris ausis,
Totum animum intende, & felix procede, regasque:
Nam verum, & Clemens, iustum & quod diligis, hostes

Usque cadent, quodcunque tibi sacra dextera pandet
Miranda ratione viam. Et fore prospera caëptis
Omnia digna tuis posthac ingentibus, omen
Braegetium, Iaurin quod nunc dixere minores
Sat fecisset ratum poterit, vix poste reuulso,
Atque improuisis correpto limine flammis,
Milite perpaucò Austriaca ad sua iura receptum,
Ante Palatinà quàm nunc ex arce parares
Ferre pedem, ceu castra mouens, atque omina palma
Praecipiens, (faustum, & felix per saecula nepotes
Quod memores semper seruent) letusque per oras
Has nostras factururus iter; ne fortè tribuni
Quisquam mentis inops, aut ullos militis ausus,
Siue astus potius donaret munere partae
Egregiatantum laudis: namque agmina mille,
Quotque Europa duces armorum pondere subter
Exercet; nunquam Iaurini in moenia rursus
Romanas aquilas retulissent, auspice summo
Te sine, & armorum nostrorum praeside; ab armis
Qui licet usque absis: tamen ad tua nota cohortes
Voce ciere potens superum, aligerumque maniplos,
Sic illos nulli inspectos hostilia contrà
Moenia; & aduersas acies impingis, ut uno
Agmine sternantur peditum quot millia, turmas
Quotque equitum densas, volucresque instruxerit hostis.
Inuictus Gedeon quondam ceu milite lecto
Exiguo Madiam fregit, non ense tremendo

Confusus

Confusus tantum, quantum vi luminis ollae
 Inclusi, atque oculos mox perstringentis, & ipso
 Quem gladium deus in turmas iniussus agebat.
 Innumerabilibus quamquam tum fluctibus ille
 Aequandas prorsus, sparsisque per arua locustis
 Sic acies circum innumeras struxisset, ut omnes
 Iordanis circum ripas, vallemque tenerent.
 Romulidum armorum memini simili auspice classem
 Threiciam toto disiectam litore Achao
 Curriculo exiguo, & puncto vix temporis actam
 In stragem, subitamque necem, exitiumque tremendum
 Pontificis semper summi, semperque verendi
 Sollicitis precibus, sancto qui nomine, & ipsa
 Mente pius, semperque omnes memorandus in oras
 Illius adiunxit magni monumenta trophæi
 Non extrema cruci, qua nil detraxerit auro.
 Tum Vaticana quamquam diuersus in ade
 Ille procul pius, & supplex solennia summo
 Ritè deo faceret sacra, ut victoria classi
 Christiadam foret, ut fuit illicet ocyor euro,
 Dum sacris etiam supplex altaribus ipsis
 Hareret, voce, atque animo defixus in uno
 Ex quo non alio referat se tempore nobis
 Luce magis claram, aut ipsa sub luce videndam,
 Quàm nostro demum se offert clementia terris;
 Sub te summe parens, qui re, qui nomine Clemens,
 Omnia quò mentem intendis, mox prapete cursis

Asequeris, tibi cuncta dari dum supplice poscis
Voce, animoque deum, sic re, sic nomine Clemens,
Ut dignanda magis tua sit clementia templo
Ingenti, & varijs suffulto ex arcu columnis
Aeternum Clementis opus testantibus auro,
Quam patria quondam domitoris Caesaris ad
Sublimi dignata fuit clementia Roma.
Quin etiam hoc illi es similis, veniensq; , vidensque ,
Atque vnà vincens insuetis viribus hostem,
Iure tua aut repetens, lege aut quodcunque premendo
Per vetitum scelus immissis exultat habenis,
Ne te rector in princeps quis corruat. Arma
Ut tanquam Augusti metuens, nomenque verendum
Non illi temerè impositum Scytha, Parthus, & Indus,
Pertremuit, cohuitque simul, suspexit, & illi
Se sponte addixit, sic pars tua tela tremiscet,
Parsque etiam placidis optabit subdere habenis
Colla tuis, mirata tuo qua summa refulget
Non animo tantum virtus; tua cura nepotes
Sed qua etiam virtute vigent, sibi nomen in oras
Externas quasuis tollentes: alter & armis,
Purpura & insignis, prasens interlocat astra
Quem meritò aternis sacrans annalibus etas,
Aldobrandini generis decus. Inclytus alter,
Mutua ab Auricomio accepit qui nomina sole,
Semina & omnigena virtutis Cynthius, ostro
Spectandus pariter, pariter vestigia signans.

Per summum virtutis iter, quem pondere anhelum, 106
Quandocunque leuat grauiorum Pieris, una
Ipse etiam chorus Aonidum recreatur, honestis
Dum pretijs illum ducit per pramia laudum;
Vt Leo consuevit quondam seges ampla poetis;
Auspice namque illo redeunt, quas expulit artes
Turpis auaritia ingenuas, obliuia fama
Contemnens aterna sua, iocularia musas.
Debita principibus reputans, auleque cachinnos,
Obscenis tantum scurris, & prodiga mimis,
Virtutisque tenax inopi sub nocte latenti;
Quam dulcis fama expertem cum vitare reliquit,
Vlrix continuo neglecta silentia noctis
Cogit ad aterna Nemesis, quo illusit amictu
Saepius illa prius sublimi vertice musas.
Verum sit serò inuideat te regia cali
Nobis summe parens, tua nec perturbet amaror
Gaudia, quodque manet prudenti mente repostum;
Debita ceu merces nulli, nec copia deerit
Scribendi, atque iterum referent se ad pensa camæhæ
Quæque sua, aeterno texentes flamine gestas
Res hominum nullo soluendas temporis æuo.
Interea & femur ense potens accinge daturus
Pulchra tui monumenta, animumque intende, secundo
Procedens gressu, tandem recturus habenis,
(Quod veri, atque pij, & iusti es non nescius) hostes.
Sicque breui liceat Gallum coniungere Ibero,

Ut vera agnosces sacri haec oracula vatis;
Utque breui accipies rursus tua signa relata,
Romanaeque aquilas non tantum in mœnia Curtae,
Siue Budae manis; Scythico ast abrepta tyranno,
Pannonicis quaecunque iacent latè oppida terris.
Quae veluti quondam nostris discordibus armis
Illius subiere iugum; concordibus iisdem
Sic per te rursus tandem sub sacra redibunt
Signa crucis quaesita diu clementia signa.
Quin etiam (nec vana reor spes ludat hiantem)
Tercenta, & bis dena prius quàm lustra peracta;
Aut prius aeternae felix mortalibus aegris
Quàm veniae, optatae & pacis pia limina pandas
Haec eadem demissa polo Clementia nobis
(Argumentum ingens veniae) vexilla vereri
Incipiet, vel sponte vomens, vel fracta per artus
Anglica disperdens virus fera vipera; posthac
Pastura aeternum nullo conspersa veneno
Pascua: caelestiat solum irrorata pruina.
Quo docta exemplo crudelia monstra Geneuae
Aspiciam rursus in ueterem redeuntia formam.
Quo docta exemplo, haud dubitem Germania aberrans,
Infelixque etiam nullo custode per orbem
Græx alius sine more vagans ad tuta redibit
Pabula, te illa diu erranti per denia demum
Reddente, externumque etiam per verbera dura
Sic compellente, ut solum spectetur ouile,

Te duce, teque pedum pastor venerande tenente. 107
Tunc ego similiter aris egens, & prolis abundans;
Diues at hoc uno, & vatum non pessimus; aures
Quod placidas dederis non prorsus vana canenti,
Si quid opis super, & vitae est, longinqua peragrans.
Faucibus ostriferi quæ feruens pontus Abydi
Europam, atque Asiam angusto discriminat aestu,
Laetus in antiquas urbes, atque aurea templa
Sidereos procures iterum in sua iura receptos
Aspiciam; & rectorem Asiae praecordia fastu
Nunc tumidum cecidisse animis mirabor, ut ictu
Fulminis igniuomi praerupto vertice montis
Decidit annosa in caelum sua brachia pandens
Quercus, & attollens caput inter nubila pinus.
Inde Palestinam properans sic tutus ad oram,
Omnia amica videns, omni procul hoste fugato,
Plurima conspiciens passim monumenta salutis
Humanae, Solymum inuisam haud inglorius urbem,
Et laetus, trepidansque simul, lacrymasque tepentes
Effundens spargam, quas sparsit sanguine cautes
Sernator vitae, simul & reparator ademptae
Humanae, aeternam peperit cui morte salutem.
Mox & humi impressis genibus, supplexque trementi
Ore, animoque pius venerabor, & oscula pronus
Marmoreo affigam illius properata sepulcro;
Nil unquam longa trepidans regione viarum,

*Auspice te venerande senex, tranquilla per aenum,
Quodque, pijs cunctis agitantibus ora terris.*

FINIS.

